

Sygn. akt II K 74/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2019r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - SSR Dorota Bobek

Protokolant - Anna Chmielewska

w obecności Prokuratora Anny Ślusarczyk

po rozpoznaniu w dniu 09 września 2019r.

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej G.-Zachód w G.

przeciwko **R. D. (D.)**

synowi J. i D. z domu S., ur. (...) w G.

oskarżonemu o to, że

w dniu 8 lipca 2018r. w M. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – motocykl marki H. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy stwierdzonym stężeniu alkoholu we krwi nie niższym niż 0,8 ‰;

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

1. uznaje oskarżonego **R. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;
2. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08 lipca 2018r. do dnia 09 września 2019r.;
4. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
5. na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych i wydatki w kwocie 2.235,40 (dwóch tysięcy dwustu trzydziestu pięciu złotych, 40/100).

Sygn. akt II K 74/19

UZASADNIENIE

Dnia 8.07.2018 r., około godziny 19.30, oskarżony R. D. jechał motocyklem marki H. nr rej. (...) do narzeczonej K. J. zamieszkałej w T.. Przed nim, również od strony K. w kierunku T. jechał M. W. kierujący samochodem K. S.. W M. M. W. zatrzymał się przed przejściem dla pieszych na czerwonym świetle. Oskarżony również zatrzymał się. Po przejechaniu 50 m jadący przed M. W. pojazd zatrzymał się przepuszczając pieszych. Zatrzymał się również M.

W.. Oskarżony nie zdążył zahamować i uderzył w samochód K. S.. Oficer dyżurny na miejsce zdarzenia skierował funkcjonariuszy policji P. P. i M. M.. Oskarżony skarżył się na silny ból nogi, miał otarcia naskórka i był zakrwawiony. Oficer dyżurny na miejsce zdarzenia posłał również kontrolnego służby D. J. i wezwał karetkę pogotowia. W obecności kontrolnego służby, w karetce pogotowia (...) próbował poddać oskarżonego, będącego na noszach, badaniu na zawartość alkoholu. Oskarżony miał problem z wydechem do A. i dwie próby o godzinach 20.16 i 20.17 były nieudane. Badanie manualne przeprowadzone o godzinie 20.18 wykazało 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W szpitalu, o godz. 22.40, w obecności D. J. pobrano krew do badań. Przeprowadzone przez (...) Sp. z o.o. w K. badanie chemiczno – toksykologiczne wykazało obecność alkoholu etylowego w stężeniu 0,48 ‰. Ekspertyza kryminalistyczna wykonana w Laboratorium Kryminalistycznym KWP w K. wykazała 0,41 ‰ alkoholu etylowego w nadesłanej próbce krwi. Obliczenia retrospektywne wykonane przez biegłego sądowego z zakresu toksykologii sądowej wykazały, że stężenie alkoholu we krwi oskarżonego w chwili kolizji drogowej oscyloowało w przedziale wartości 0,8 ‰ – 1,1 ‰.

Powyższe ustalono w oparciu o częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 187-188), zeznania świadków P. P. (k. 63-65, 188), M. W. (k. 73-75, 188-189), D. J. (k. 199-200), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (k. 4), świadectwo wzorcowania (k. 5), zlecenie pobrania krwi (k. 8), notatniki służbowe (k. 10-21), opinie toksykologiczne (k. 46-47, 53, 127-131), protokół pobrania krwi (k. 54), pisma ze szpitala (k. 79, 83).

Oskarżony nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, że był upalny dzień, podczas obiadu, około godziny 12.00, wypił piwo Ż. o pojemności 0,5 l. Około godziny 19.00 pojechał do narzeczonej do T.. Czuł się dobrze, miał pewność, że nie jest pod wpływem alkoholu. W M., około godziny 19.30, jadący przed nim samochód K. zahamował przed przejściem dla pieszych, oskarżony również zaczął hamować, lecz bokiem motocykla uderzył w tył tego pojazdu, nie zdążył zahamować. W szpitalu był przewożony między oddziałami, wykonywano badania, lekarz podał mu środki przeciwbólowe, jednak nie przynosiły one rezultatu. W związku z tym, z powodu bólu, wypił dwa głębsze łyki wiśniówki domowej roboty, którą wiozł do narzeczonej w piersiówce. Piersiówka znajdowała się w saszetce zapiętej do paska. Narzeczonej w szpitalu przekazał klucze i piersiówkę.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwym, nie zasługują na wiarę. Nie znajdują potwierdzenia w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym, a twierdzenie oskarżonego, iż wykazany alkohol jest wynikiem spożytej w szpitalu wiśniówki jest przyjętą przez niego linią obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Świadek P. P. nie był w szpitalu, wykonywał czynności na miejscu zdarzenia, nie pamiętał, by oskarżony miał na pasku przypiętą saszetkę. Świadek M. W. zeznawał na okoliczności dotyczące zaistniałej kolizji. Również nie potrafił sobie przypomnieć czy oskarżony miał przypiętą saszetkę, nie był obecny w trakcie legitymowania oskarżonego przez policję. D. J. był obecny podczas próby badania stanu trzeźwości przez P. P.. Potem pojechał z oskarżonym do szpitala, gdzie miała być pobrana krew, z tym, że wcześniej oskarżony był na szeregu badań. Oskarżony ówczas był policjantem i z racji wykonywanego zawodu musiał zdawać sobie sprawę, że będzie miał pobraną krew wobec nieskutecznych wcześniejszych badań. Oskarżonemu zaaplikowano leki przeciwbólowe, był w szpitalu i miał możliwość, w przypadku gdy nie działały, poprosić o większą dawkę. Ponadto, jak stwierdził D. J. przy oskarżonym cały czas ktoś był – był on lub personel szpitala. Świadek wykluczył możliwość spożycia przez oskarżonego alkoholu na terenie szpitala przed pobraniem krwi, gdyż miał on podane kroplówki, środki przeciwbólowe, był wożony na łóżku. Podnieść także należy, iż nie jest typowym zachowanie osoby, która uczestnicząc w zdarzeniu drogowym i mając świadomość, że zostanie mu pobrana krew do badań, spożywa alkohol. Biegły sądowy z zakresu toksykologii sądowej na zawartość alkoholu etylowego we krwi A. O. w opinii stwierdził, że badanie oskarżonego w opcji "testu manualnego", które wykazało w wydychanym powietrzu o godzinie 20.18 stężenie alkoholu wynoszące 0,33 mg/l, przy użyciu analizatora wydechu nie może być uwzględnione w ocenie jego stanu trzeźwości w chwili inkryminowanego zdarzenia. Obliczenia retrospektywne wykazały, że stężenie alkoholu we krwi w chwili kiedy doszło do kolizji, tj. około godz. 19.30 oscyloowało w przedziale wartości 0,8 ‰ – 1,1 ‰, przy tym biegły miał na uwadze zaaplikowane oskarżonemu leki. W opinii biegły wysunął jednoznaczne wnioski, stąd brak jest podstaw do kwestionowania jej rzetelności. Opinia jest jasna, pełna i nie występują w niej sprzeczności.

Zeznania świadków P. P. i D. J. są logiczne i wiarygodne. Są oni osobami obcymi dla oskarżonego, nie mieli żadnego interesu w tym, aby go bezpodstawnie obciążać, pełnią zawód zaufania publicznego, a zeznania składali w związku z przeprowadzonymi czynnościami zawodowymi. Zeznania M. (...) również zasługują na wiarę, świadek zeznawał na okoliczności dotyczące zaistniałej kolizji. Zeznania wymienionych świadków, opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii sądowej tworzą logiczną całość. Wszystkie te okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwym. K. J. zeznała, że istotnie oskarżony przekazał jej w szpitalu klucze i piersiówkę, w której był alkohol, ale nie do pełna. Na drugi dzień dowiedziała się, że oskarżony z niej coś łyknął, gdyż czuł ból (k. 200). K. J. jako osoba bliska oskarżonemu ma interes w tym, by go osłaniać, a jej zeznania oparte są na relacji oskarżonego, sama nie widziała, by oskarżony w szpitalu pił alkohol, a też tam była.

Dowody przeprowadzone w niniejszym postępowaniu pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony R. D. popełnił zarzucane mu przestępstwo. W świetle wyżej ustalonych okoliczności uznać należy, że oskarżony swym czynem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.

Na podstawie art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

Czyn z art. 178 a & 1 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara grzywny, a zatem kara najłagodniejszego rodzaju spośród kar przewidzianych alternatywnie za to przestępstwo odpowiada stopniu zawinienia oraz powinna osiągnąć swoje cele zapobiegawcze względem oskarżonego oraz w zakresie oddziaływania w ramach społecznej świadomości prawnej, przy tym jest wystarczająco dolegliwa. Przy wymierze kary sąd uwzględnił, iż oskarżony nie był dotychczas karany (k. 163), pracuje (k. 187). Uznać więc można, że zachowanie oskarżonego miało jednorazowy charakter. Sąd uwzględnił także stopień nietrzeźwości, który nie był niski, ale też nieszczerólnie wysoki. W tej sytuacji bardziej pouczająca dla oskarżonego i bardziej odczuwalna będzie kara grzywny, a jednocześnie jest wystarczającą dolegliwością. Nie ma zatem potrzeby w tych warunkach wymierzania kary surowszego rodzaju.

Ustalając wysokość stawki dziennej miano na uwadze, iż oskarżony zarabia 3.500 zł. brutto, na utrzymaniu ma dziecko w wieku 11 lat, na które łoży alimenty w kwocie 500 zł. (k. 187).

Zdaniem sądu orzeczony na podstawie art. 42 § 2 kk w minimalnym wymiarze zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat spełni swą funkcję w zakresie wzmoczenia bezpieczeństwa na drogach, będzie stanowił dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość i w sposób wystarczający uzmysłowi mu nieopłacalność popełniania przestępstw. Obligatoryjne było także orzeczenie na podstawie art. 43 a § 2 kk świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej wobec czego w podanej, najniższej przewidzianej ustawą, kwocie sąd je orzekł.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Zasądzona od oskarżonego opłata na rzecz Skarbu Państwa jest efektem orzeczonej kary grzywny. Oskarżonego obciążono także wydatkami.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego adw. M. D.

19.09.2019 r.